

nemlig af de nævnte Ministre sagt, at de forstode Bevillingen som et Dnske om, at Ministeren vilde beskæftige sig med den deri liggende Tanke, og senere sagde Cultusministeren selv — det var den stærkeste Ytring, han lod falde —, at han havde nogen Tilbøielighed for Sagen; men, han henholdt sig dog, vel at mærke, tillige til de Ytringer, der vare faldne fra Ordføreren for Folkethingets Finantsudvalg, og Ordføreren for Finantsudvalget havde nu umiddelbart iforveien erklæret sig imod Sagen og havde navnlig udtalt, at foruden hvad han iøvrigt i Realiteten havde at indvende, saa var Sagen ikke moden, og at det efter hans Anskuelse var klart, at der først maatte komme et nærmere Forslag, og at der først da kunde være Tale om virkelig at bevilge Pengene. Naar Biskop Kierkegaard henholdt sig til Ytringer af Ordføreren, hvori denne udtalte dette som Dvintesfentzen af sin Betragtning, saa ligger det dog, finder jeg, aldeles klart for, at Biskop Kierkegaard heller ikke vilde benytte Pengene, inden han havde forelagt et nærmere Forslag. Det forekommer mig, at man under disse Omstændigheder aldeles ikke kan undre sig over, at Landsstinget ikke dengang vilde jende Finantslovsforslaget tilbage eller gjøre nogen Forandring i, eller røre ved den omtalte Bevillingspost, som det jo derefter maatte betragte blot som en from Udtalelse af en Anskuelse, men med Hensyn til hvilken man kunde være sikker paa, at den ikke vilde komme til Udførelse. Thi at der kort efter kom en anden Minister istedet, kunde man naturligtviis ikke troe vilde gjøre nogen Forandring i saa Henseende, idet man turde være fuldstændig overbevist om, at den følgende Minister vilde tage Hensyn til sin Forængers Ytringer desangaaende i den samme Sæssion, hvad der jo ogsaa fuldstændig har bekræftet sig med Hensyn til den nuværende Cultusminister, idet han, uagtet han jo var saa stemt for Sagen, ikke har benyttet den nævnte Bevilling. Det forekommer mig altsaa, at der, i hvad der tidligere er passeret, aldeles ikke indeholdes Noget af Betydning. Hvad der er Spørgsmaal om, er kun, om Landsstinget, fordi det engang har handlel

under et Tryk, bestandig skal handle under et saadant Tryk.

Smidlertid er dette Tryk jo tilstede, det er en given Sag, og det var Noget, som jeg meget vel vidste, da jeg bragte Spørgsmaalet frem, og det er derfor ogsaa ganske rigtigt, hvad min ærede Sidemand bemærkede, at det maaskee kan siges, at det snarere er blevet bragt frem som en Forhandlingsgjenstand end som et Afstemningsspørgsmaal. Jeg tillod mig, da jeg motiverede mit Vædringsforslag, at yttre, at, hvis den høitærede Cultusminister vilde erklære — hvad jeg efter samtlige Omstændigheder ansaae for antageligt og rimeligt —, at han ikke vilde benytte den paagjældende Bevilling, hvis den maatte blive ham given, inden han havde hørt, hvad Kirkecommissionen maatte have at sige om Sagen, da vilde min Stilling til Spørgsmaalet derved blive noget forandret, og da vilde jeg finde det noget mindre betænkeligt, om en saadan Bevillingspost blev staaende, idet jeg da forud kunde vide, at den for det Nar, for hvilket den blev given, ikke vilde faae nogen praktisk Betydning, og idet man da var sikker paa, at det Principspørgsmaal, hvorom det dreier sig, vilde komme under fornyet Overveielse. Som jeg havde ventet, har nu ogsaa den ærede Cultusminister — hans Deb foreligge vel ikke endnu trykte, men jeg er fuldkommen forvisset om, at jeg angiver deres Indhold rigtigt — igaar erklæret, at det var hans Hensigt at vente med Udførelsen af den Foranstaltning, hvortil de omtalte Penge maatte blive bevilgede, indtil Kirkecommissionen havde afgivet sin Betænkning derover. Han tilføiede vel nogle Ytringer, hvoraf det fremgik, at det var hans Mening, uden Hensyn til hvorledes Kirkecommissionens Betænkning over Sagen maatte falde ud, at ville fastholde sit Standpunkt i Sagen. Men i en vis Henseende kunde det heller ikke undre mig, thi jeg maa tilstaae, at det er en fuldstændig urigtig Opfattelse fra den ærede Cultusministers Side, naar han i det foregaaende Møde troede, at jeg havde talt om en formeentlig Løs og flygtig Overveielse af Sagen fra hans Side. Det har jeg slet ikke talt om, hvad den ærede